

Mirnes Modrić

Biografija

Modrić Mirnes je rođen 21. 03. 1987 godine u Tuzli. Bilo je to neko ljepše doba. Tako kažu. Osnovnu školu je završio u Banovićima i to u gradskoj školi „Moša Pijade“ čije ime promijeniše, nešto iz mržnje, a nešto iz ne znanja. Odrastao je u rudarskom selu Podgorju blizu Banovića. Odrastanje je obilježeno šikaniranjem, mržnjom i velikonacionalističkim parolama koje su zamijenile nekad slavne i udarničke ideale. Rođen je u radničkoj i lijevo orijentisanoj porodici, pa iako Kiš savjetuje mladom piscu da ne podliježe ideološkim vodiljama, Mirnesove priče su ipak protkane „lijevim“ tonom. Kao osnovac je počeo s piskaranjima. Iako odličan učenik, njegovi radovi nisu nailazili na odobravanje „plašljivih“ profesora koji osim što ukinuše Mošino ime, protjeraše i „Crvenog“ bradatog djedica. Bilo je to mučno odrastanje.

U srednjoj školi je nastavio s pisanjem i po prvi puta dobio šansu. Kao jedan od najboljih učenika dobio je mjesto urednika školskih novina. Rodnoj Tuzli se vraća 2006 godine kad upisuje Pravni fakultet. Kao i većina radničke djece iz bilo kojeg historijskog perioda i Mirnes je bolovao od finansijske bolesti. Upornost i inat, urođena porodična tvrdoglavost su mu pomogli u ekspresnom sticanju diplome. U doba studentskih dana njegov talenat miruje zbog svih obaveza koje je

preuzeo. Tek nakon sticanja diplome i u „ludoj“ potrazi za poslom, Mirnes se vraća pisanju, možda iz bijesa, ogorčenosti ili je bio u pitanju čisti višak vremena.

Prva značajna priča je „Žig sudbine“ s kojom je osvojio treću nagradu na međunarodnom festivalu u Novom Sadu, što mu je bilo i prvo učešće na festivalima. Nije poslušao Kiša i protkao je priču ideologijom i to samo iz čistog obračuna sa jednomljetom svog grada. Priča koja je slijedila bila je „Povratak“. Nagrađena je kad i Žig sudbine. U toj priči Mirnes iznosi samo nastavak jedne porodične tragedije. Nijedna od priča, u Bosni, ali ni u Srbiji gdje je nagrađena, nije objavljena iako je dostavljana na razne adrese. Možda zato što se te priče bave osjetljivom temom, svi mi u Ex Yu bolujemo od zaborava, a posebno od odlaganja nekih osjetljivih istina ili stavova koje ostavljamo u amanet slijedećim generacijama koje proživljavaju istu ili sličnu sudbinu s bilo koje strane.

Rekli su mu da ima talenta, ali potrebno ga je brusiti. Banovići u kojima živi ne žele imati veze s Mirnesovim pisanjem. Ko poznaje situaciju u Banovićima, zna i razloge bježanja od Mirnesovog pisanja.

Ohrabren prvim učešćem i nagradom, Mirnes ponovo piše i učestvuje na festivalima na kojima dobija nove nagrade. Slijedili su festivali na međunarodnoj sceni i to:

- Mihajlo Kovač,
- Mihal Babinka,
- Rade Tomić,
- Joan Flora,
- Duško Trifunović.

Na svim tim festivalima osvojio je drugo mjesto, čime je doprinio razvoju kulture i pisane riječi svoje Bosne, ali i grada koji se ne može pohvaliti svojim piscima, a Mirnesom ne želi. Iza sebe ima deset objavljenih priča i to na portalima Inter novine i Konkursi regiona. Nedostatak novca i potraga za poslom glavni su krivci što Mirnes nema objavljenu knjigu. A možda je najveći krivac nedostatak

podrške od strane pravih ljudi. Učestvovao je na još nekoliko festivala poput onog u čast Vojislava Despotova i Samira Tahirovića-Diogena, ali bez većeg uspjeha.

Okušao se i u pisanju satire i učestvovao je na Nušićijadi u Ivanjici. Trenutno živi u Podgorju blizu Banovića i napokon, nakon više od dvije godine obavlja pripravnički staž.

Uskoro iz štampe izlazi knjiga priča „Molitva za ljubav“.

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>